

Shoda s originálem

Hrdlička

Hodnocení diplomové práce Bc. Milady Mezníkové „Pokusy z analytické chemie pro výuku na střední a základní škole“

Autorka předložila práci o rozsahu 90 stran doplněnou přílohami a seznamy obrázků, grafů atp. Práce je rozdělena na tři části.

V první části zaměřené na didaktické aspekty výuky stručně shrnuje problematiku experimentů ve výuce chemie včetně prezentace výsledků vlastního dotazníkového průzkumu mezi učiteli. Další část se soustřeďuje na zabezpečení pokusů, rozebírá zde bezpečnost práce, jednotlivé skupiny nebezpečných látek, první pomoc a využití ochranných pomůcek. Nosnou částí práce je pak popis a rozbor vybraných experimentů zaměřených na analýzu látek. Jednotlivé pokusy jsou popsány jednotným stylem, kdy kromě vlastního popisu je řešeno i zařazení do učiva na SŠ či ZŠ, kompetence a cíle výuky.

Z hlediska jazykového lze práci vytknout jen velmi málo, např. nezvyklé použití termínu plamenná zkouška místo obvyklejšího plamenová, nebo použití slova špunt místo zátka. Mírně neorganicky pak v kapitole o plamenových zkouškách působí podkapitola pojednávající o vlastnostech a historii alkalických kovů a kovů alkalických zemin, která s tématem souvisí spíše okrajově.

Autorkou provedený průzkum o využití experimentů ve výuce je zajímavý, je jen škoda, že byl proveden na velmi malém vzorku 25 učitelů a vypovídací hodnota získaných dat je tím poněkud omezena.

Velmi důležité je také včlenění informací o dalších povinnostech učitele chemie jako osoby odborně způsobilé, kdy autorka vychází z vlastní zkušenosti.

Popsané pokusy jsou zajímavé, od nejjednodušších založených např. na filtraci až po fotometrická stanovení. Autorka tyto pokusy sama zkoušela i se žáky ve škole, takže jsou často doplněny drobnými poznámkami pro praktické provedení.

Za vážný nedostatek práce považuji zpracování některých odkazů v soupisu použité literatury. Jednak je značný nesoulad mezi jednotlivými citacemi v jejich formátu (především autorů, střídají se varianty s plným jménem a příjmením, s iniciálou jména a příjmením nebo i příjmení samotné), ale především s nedostatečně provedenými citacemi (např. 13 – 16, 23, 36 – 38), kdy podle údajů není prakticky možné danou publikaci dohledat. Zde bych doporučil seznam literatury doplnit a vytištěnou opravu pak v rámci obhajoby vložit do výtisku DP.

Autorka v průběhu přípravy pracovala prakticky samostatně, byla schopna plánovat si jednotlivé experimenty a ověřovat je jednak sama, ale také s dětmi na škole, kde vyučuje.

Vytčené nedostatky výrazně nesnižují hodnotu práce, ta naplnila zadání, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat známkou „velmi dobře“.

Ing. Jan Hrdlička, Ph.D., školitel

Hrdlička